BESLUT NR 1/2006 från den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter

av den 1 december 2006

om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till avtalet

(2007/61/EG)

KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (nedan kallat ”jordbruksavtalet”), särskilt artikel 19.3 i bilaga 11, och

av följande skäl:

(1) Jordbruksavtalet trädde i kraft den 1 juni 2002.

(2) Genom artikel 19.1 i bilaga 11 till jordbruksavtalet inrättas en gemensam veterinärkommitté med uppgift att behandla de frågor som uppstår i samband med den nämnda bilagan och dess tillämpning och ansvara för de uppgifter som kommittén tilldelas i den bilagan. Enligt artikel 19.3 får gemensamma veterinärkommittén ändra tilläggen till bilaga 11 till jordbruksavtalet för att anpassa eller uppdatera dem.

(3) Tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ändrades första gången genom beslut nr 2/2003 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 25 november 2003 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 11 till bilaga 11 till avtalet ([1]).

(4) Tilläggen 1, 2, 3, 4, 5 och 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ändrades senast genom beslut nr 2/2004 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 9 december 2004 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 11 till bilaga 11 till avtalet ([2]).

(5) Tillägg 6 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ändrades en andra gång genom beslut nr 1/2005 av gemensamma veterinärkommittén, inrättad genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 21 december 2005 om ändring av tillägg 6 till bilaga 11 till avtalet ([3]).

(6) Schweiziska edsförbundet har åtagit sig att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG ([4]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen ([5]) samt kommissionens förordning (EG) nr 1003/2005 av den 30 juni 2005 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 beträffande ett gemenskapsmål för minskning av prevalensen av vissa serotyper av salmonella i avelsflockar av *Gallus gallus* och om ändring av förordning (EG) nr 2160/2003 ([6]).

(7) Schweiziska edsförbundet har åtagit sig att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelserna i rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredjeländer som förs in i gemenskapen ([7]).

(8) Schweiziska edsförbundet har åtagit sig att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel ([8]), kommissionens förordning (EG) nr 2074/2005 av den 5 december 2005 om tillämpningsåtgärder för vissa produkter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 och för genomförandet av offentliga kontroller enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, om undantag från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 ([9]) samt kommissionens förordning (EG) nr 2075/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött ([10]).

(9) Tillägg 1 i bilaga 11 till jordbruksavtalet bör ändras så att hänsyn tas till lagstiftningen i Europeiska gemenskapen och

([1]) EUT L 23, 28.1.2004, s. 27.
([2]) EUT L 17, 20.1.2005, s. 1.
([3]) EUT L 347, 30.12.2005, s. 93.
([4]) EUT L 325, 12.12.2003, s. 31.
([5]) EUT L 325, 12.12.2003, s. 1.
([6]) EUT L 170, 1.7.2005, s. 12.
([7]) EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.
([8]) EUT L 338, 22.12.2005, s. 1.
([9]) EUT L 338, 22.12.2005, s. 27.
([10]) EUT L 338, 22.12.2005, s. 60.

i Schweiz om zoonoser och de närmare bestämmelserna för handeln mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet.

(10) Tilläggen 1, 2, 3, 4, 5 och 10 till bilaga 11 till jordbruksavtalet bör ändras med hänsyn till förändringar i Europeiska gemenskapens och Schweiz lagstiftning som gällde den 1 juli 2006.

(11) De sanitära åtgärder som föreskrivs i schweizisk lagstiftning erkänns som likvärdiga för handelssyften när det gäller animaliska produkter avsedda som livsmedel. Tillägg 6 i bilaga 11 till jordbruksavtalet bör därför ändras.

(12) Bestämmelserna i tilläggen 5 och 10 i bilaga 11 till jordbruksavtalet kommer att tas upp till förnyad behandling i gemensamma veterinärkommittén senast ett år efter att detta beslut har trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tilläggen 1, 2, 3, 4, 6 och 10 till bilaga 11 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter skall ersättas med de tillägg som återges i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Tillägg 5 kapitel 3 V.A till bilaga 11 till jordbruksavtalet skall ändras på följande sätt:

”A. För kontroll av levande djur från annat ursprungsland än de som berörs av denna bilaga förbinder sig de schweiziska myndigheterna att utkräva åtminstone de avgifter som är förbundna med de offentliga kontroller som avses i kapitel VI i förordning (EG) nr 882/2004 till den minimisats som anges i bilaga IV till samma förordning.”

Artikel 3

Detta beslut skall upprättas i två exemplar och undertecknas av de båda ordförandena eller andra personer med befogenhet att agera i parternas namn.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Beslutet får verkan den dag det undertecknats av den sista parten.

Undertecknat i Bern den 1 december 2006.

På Schweiziska edsförbundets vägnar

Delegationschefen

Hans WYSS

Undertecknat i Bryssel den 1 december 2006.

På Europeiska gemenskapens vägnar

Paul VAN GELDORP

Delegationschefen

BILAGA

Tillägg 1

BEKÄMPNINGSÅTGÄRDER/ANMÄLAN AV SJUKDOMAR

I. Mul- och klövsjuka

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
1. Rådets direktiv 2003/85/EG av den 29 september 2003 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, om upphävande av direktiv 85/511/EEG och besluten 89/531/EEG och 91/665/EEG samt om ändring av direktiv 92/46/EEG (EUT L 306, 22.11.2003, s. 1), ändrat genom kommissionens beslut av den 16 augusti 2005 om ändring av bilaga XI till rådets direktiv 2003/85/EG med avseende på nationella laboratorier i vissa medlemsstater.	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 99-103 (särskilda åtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie*, senast ändrad den 10 mars 2006 (RS 172.216.1), särskilt artikel 8 (referenslaboratorium, registrering, kontroll och tillhandahållande av vaccin mot mul- och klövsjuka).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Kommissionen och de schweiziska veterinärmyndigheterna skall anmäla planerade nödvaccineringar till varandra. I svåra nödsituationer får dock anmälan gälla ett redan fattat beslut och formerna för genomförandet av det. I samtliga fall skall samråd ske utan dröjsmål inom gemensamma veterinärkommittén.

2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

3. Gemensamt referenslaboratorium för diagnos av mul- och klövsjukevirus skall vara: The Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Förenade kungariket. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga XVI till direktiv 2003/85/EG.

II. **Klassisk svinpest**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest (EGT L 316, 1.12.2001, s. 5), senast ändrat genom akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen – Bilaga II: Förteckning enligt artikel 20 i anslutningsakten – 6. Jordbruk – B. Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning – I. Veterinärlagstiftning (EUT L 236, 23.9.2003, s. 381).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 40–47 (bortskaffande och utnyttjande av avfall), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 116–121 (konstaterande av klassisk svinpest vid slakt, särskilda åtgärder för bekämpning av klassisk svinpest). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium). 4. Förordning av den 23 juni 2004 om bortskaffande av animaliskt avfall (OESPA), senast ändrad den 20 november 2002 (RS 916.441.22).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Kommissionen och de schweiziska veterinärmyndigheterna skall anmäla planerade nödvaccineringar till varandra. Samråd skall ske utan dröjsmål inom gemensamma veterinärkommittén.

2. De schweiziska veterinärmyndigheterna skall när så krävs och med tillämpning av artikel 117.5 i epizootiförordningen utfärda tekniska tillämpningsföreskrifter för märkning och behandling av kött från skydds- och övervakningszoner.

3. Schweiz förbinder sig att, med tillämpning av artikel 121 i epizootiförordningen, genomföra en plan för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2001/89/EG. Samråd skall ske utan dröjsmål inom gemensamma veterinärkommittén.

4. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

5. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 21 i direktiv 2001/89/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

6. Om så krävs skall de schweiziska veterinärmyndigheterna, med tillämpning av artikel 89.2 i epizootiförordningen, utfärda tekniska tillämpningsföreskrifter för den serologiska kontrollen av svin i skydds- och övervakningszoner enligt kapitel IV i bilagan till beslut 2002/106/EG (EGT L 39, 9.2.2002, s. 71).

7. Det gemensamma referenslaboratoriet för klassisk svinpest är Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, D-30559, Hannover, Tyskland. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga IV till direktiv 2001/89/EG.

III. **Afrikansk svinpest**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 2002/60/EG av den 27 juni 2002 om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest (EGT L 192, 20.7.2002, s. 27), senast ändrat genom akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen – Bilaga II: Förteckning enligt artikel 20 i anslutningsakten – 6. Jordbruk – B. Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning – I. Veterinärlagstiftning (EUT L 236, 23.9.2003, s. 381).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 40–47 (bortskaffande och utnyttjande av avfall), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 116–121 (konstaterande av klassisk svinpest vid slakt, särskilda åtgärder för bekämpning av klassisk svinpest). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium). 4. Förordning av den 23 juni 2004 om bortskaffande av animaliskt avfall (OESPA), senast ändrad den 22 juni 2002 (RS 916.441.22).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Det gemensamma referenslaboratoriet för afrikansk svinpest är Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Spanien. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga V till direktiv 2002/60/EG.

2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

3. Om så krävs skall de schweiziska veterinärmyndigheterna, med tillämpning av artikel 89.2 i epizootiförordningen utfärda tekniska tillämpningsföreskrifter i överensstämmelse med bestämmelserna i beslut 2003/422/EG (EUT L 143, 11.6.2003, s. 35) när det gäller diagnostiska metoder för afrikansk svinpest.

4. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 20 i direktiv 2002/60/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

IV. **Afrikansk hästpest**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 92/35/EEG av den 29 april 1992 om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest (EGT L 157, 10.6.1992, s. 19), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 112–115 (särskilda åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Om en synnerligen allvarlig epizooti utvecklas i Schweiz, skall gemensamma veterinärkommittén sammankallas för att undersöka situationen. De behöriga schweiziska myndigheterna förbinder sig att vidta nödvändiga åtgärder mot bakgrund av resultaten av denna undersökning.

2. Det gemensamma referenslaboratoriet för afrikansk hästpest är Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Spanien. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga III till direktiv 92/35/EEG.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 92/35/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

4. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

V. **Aviär influensa**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
1. Rådets direktiv 92/40/EEG av den 19 maj 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa (EGT L 167, 22.6.1992, s. 1), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1). 2. Rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG (EUT L 10, 14.1.2006, s. 16).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 122–125 (särskilda åtgärder i fråga om aviär influensa). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Det gemensamma referenslaboratoriet för aviär influensa är Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, Förenade kungariket. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriets uppgifter och åligganden hittills är de som anges i bilaga V till direktiv 92/40/EEG och i punkt 2 i bilaga VII till direktiv 2005/94/EG.

2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 18 i direktiv 92/40/EEG, artikel 60 i direktiv 2005/94/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

VI. **Newcastlesjuka**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 92/66/EEG av den 14 juli 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlesjukan (EGT L 260, 5.9.1992, s. 1), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 40–47 (bortskaffande och utnyttjande av avfall), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 122–125 (särskilda åtgärder i fråga om Newcastlesjuka). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium). 4. Föreskrift (tekniskt direktiv) från Schweiziska veterinärstyrelsen av den 20 juni 1989 om bekämpning av paramyxoviros hos duvor (Bull. Off. vét. féd. 90(13) s. 113) (vaccinering etc.). 5. Förordning av den 23 juni 2004 om bortskaffande av animaliskt avfall (OESPA), senast ändrad den 20 november 2002 (RS 916.441.22).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Det gemensamma referenslaboratoriet för Newcastlesjuka är Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, Förenade kungariket. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga V till direktiv 92/66/EEG.

2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall svara för de upplysningar som avses i artiklarna 17 och 19 i direktiv 92/66/EEG.

4. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 22 i direktiv 92/66/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

VII. **Sjukdomar hos fiskar och blötdjur**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
1. Rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar (EGT L 175, 19.7.1993, s. 23), senast ändrat genom akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen – Bilaga II: Förteckning enligt artikel 20 i anslutningsakten – 6. Jordbruk – B. Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning – I. Veterinärlagstiftning (EUT L 236, 23.9.2003, s. 381). 2. Rådets direktiv 95/70/EG av den 22 december 1995 om gemenskapens minimiåtgärder för kontroll av vissa sjukdomar hos musslor (EGT L 332, 30.12.1995, s. 33), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 10 (åtgärder mot epizootier) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 3 och 4 (epizootier som omfattas av förordningen), 61 (skyldigheter för innehavare av fiskerättigheter och för fiskerikontrollorganen), 62–76 (allmänna bekämpningsåtgärder) och 275–290 (särskilda åtgärder i fråga om fisksjukdomar, diagnoslaboratorium).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Laxodling är för närvarande inte tillåten i Schweiz, och arten förekommer inte heller där. Infektiös laxanemi klassificeras av Schweiz som en sjukdom som skall utrotas med tillämpning av epizootiförordningen.

2. Odling av platta ostron förekommer för närvarande inte i Schweiz. Om *Bonamia ostreæ* eller *Marteilia* pp. skulle uppträda, förbinder sig de schweiziska veterinärmyndigheterna att, med stöd av artikel 57 i den schweiziska epizootilagen, vidta de nödåtgärder som krävs enligt gemenskapslagstiftningen.

3. Vid tillämpningen av artikel 7 i direktiv 93/53/EEG skall informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

4. Det gemensamma referenslaboratoriet för fisksjukdomar är Statens Veterinære Serumlaboratorium, Landbrugsministeriet, Hangövej 2, 8200 Århus, Danmark. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga C till direktiv 93/53/EEG.

5. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

6. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 93/53/EEG, artikel 8 i direktiv 95/70/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

7. Vid tillämpningen av artikel 5 i direktiv 95/70/EEG skall informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

8. Gemenskapens referenslaboratorium för sjukdomar hos blötdjur är Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Frankrike. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga B till direktiv 95/70/EEG.

VIII. **Transmissibel spongiform encefalopati**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 688/2006 av den 4 maj 2006 om ändring av bilagorna III och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 med avseende på övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos och specificerat riskmaterial av nötkreatur i Sverige (EUT L 120, 5.5.2006, s. 10).	1. Djurskyddsförordningen av den 27 maj 1981 (OPAn), senast ändrad den 12 april 2006 (RS 455.1), särskilt artikel 64f (bedövningsmetoder). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animaliska produkter (OITE), (RS 916.443.11). 3. Lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel och bruksföremål (LDAl), senast ändrad den 16 december 2005 (RS 817.0), särskilt artiklarna 24 (inspektion och provtagning) och 40 (livsmedelskontroll). 4. Förordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 om livsmedel av animaliskt ursprung (RS 817.022.108), särskilt artiklarna 4 och 7 (slaktkroppsdelar som det är förbjudet att använda). 5. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE), senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 6 (definitioner och förkortningar), 36 (konkreta bevis), 61 (anmälningsplikt), 130 (övervakning av den schweiziska besättningen), 175-181 (transmissibel spongiform encefalopati), 297 (genomförande inom landet), 301 (delstatsveterinärens uppgifter), 303 (utbildning och fortbildning av officiella veterinärer) och 312 (diagnostiska laboratorier). 6. Förordning av den 10 juni 1999 om foderkatalogen (OLAlA), senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.307.1), särskilt artikel 28 (transport av foder för animalieproduktionens djur), delarna 9 (produkter från landlevande djur) och 10 (fiskar, andra vattenlevande djur samt produkter och biprodukter av dessa) i bilaga 1 samt bilaga 4 (förteckning över förbjudna ämnen). 7. Förordning av den 23 juni 2004 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA), senast ändrad den 22 juni 2005 (RS 916.441.22).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Gemenskapens referenslaboratorium för transmissibel spongiform encefalopati är The Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, Förenade kungariket. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i kapitel B i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

2. I enlighet med artikel 57 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan för genomförande av åtgärder för bekämpning av TSE.

3. I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 999/2001 skall alla djur som misstänks vara smittade med transmissibel spongiform encefalopati omfattas av officiella restriktioner vad avser förflyttning i avvaktan på att resultaten av den behöriga myndighetens kliniska och epidemiologiska undersökning blir tillgängliga, eller avlivas för laboratorieundersökning under offentlig kontroll.

   I enlighet med artiklarna 179b och 180a i epizootiförordningen skall Schweiz förbjuda slakt av djur som misstänks vara smittade av någon form av transmissibel spongiform encefalopati. De misstänkta djuren skall avlivas på ett oblodigt sätt och förbrännas, och därefter skall hjärnan undersökas i det schweiziska referenslaboratoriet för TSE.

   I enlighet med artikel 10 i epizootiförordningen skall Schweiz identifiera nötkreaturen med hjälp av ett permanent identifikationssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning och att konstatera att de inte är avkommor av hondjur som misstänks vara eller kor som är smittade av bovin spongiform encefalopati (BSE).

   I enlighet med artikel 179c i epizootiförordningen skall Schweiz slakta djur som är smittade av BSE, liksom djur som är avkommor av kor med BSE och som fötts under de två år som föregått diagnosen. Sedan den 1 juli 1999 skall även djur i samma ålder från samma besättning avlivas (under perioden den 14 december–30 juni 1999 slaktades hela besättningar).

4. I enlighet med artikel 180b i epizootiförordningen skall Schweiz slakta djur som är smittade av skrapie, deras mödrar, avkommor i rakt nedstigande led från smittade mödrar, liksom alla andra får och alla andra getter i besättningen med undantag för följande:

— Får som bär på minst en ARR-allel och som inte har någon VRQ-allel.

— Djur yngre än 2 månader som endast är avsedda för slakt. Huvudet och bukhålans organ på dessa djur skall bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i förordningen om bortskaffande av animaliskt avfall (OESPA).

I undantagsfall, när det rör sig om raser med litet antal djur, kan man avstå från att slakta hela besättningen. I sådana fall skall besättningen ställas under officiell veterinärövervakning under 2 år, och under den tiden skall djuren genomgå en klinisk undersökning 2 gånger om året. Om några djur skulle avlivas under denna period, skall deras huvuden inklusive tonsillerna undersökas på referenslaboratoriet för TSE.

Dessa åtgärder skall ses över utifrån resultaten av övervakningen av djurens hälsa. Särskilt skall övervakningsperioden förlängas om ett nytt fall av sjukdomen skulle konstateras inom besättningen.

Om BSE bekräftas hos får eller getter förpliktar sig Schweiz att tillämpa de åtgärder som föreskrivs i bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001.

5. I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 999/2001 förbjuder medlemsstaterna i gemenskapen att djur inom animalieproduktionen som hålls, göds eller föds upp för produktion av livsmedel utfodras med bearbetat animaliskt protein. Medlemsstaterna har också infört ett förbud mot utfodring av idisslare med animaliskt protein.

I enlighet med artikel 18 i förordningen om bortskaffande av animaliskt avfall (OESPA) införde Schweiz den 1 januari 2001 ett totalförbud mot att djur inom animalieproduktionen utfordras med animaliskt protein.

6. I enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 999/2001 och kapitel A i bilaga III till denna förordning skall varje medlemsstat genomföra ett årligt övervakningsprogram för BSE. I detta program skall det ingå ett snabbtest för BSE som skall utföras på samtliga nötkreatur som är äldre än 24 månader och som nödslaktats, dött på jordbruksföretaget eller befunnits vara sjuka vid besiktning före slakt samt på alla djur som är äldre än 30 månader och som slaktats för att användas som livsmedel.

De snabbtest för BSE som Schweiz använder förtecknas i kapitel C i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

I enlighet med artikel 179 i epizootiförordningen är det obligatoriskt för Schweiz att utföra snabbtest för BSE på samtliga nötkreatur som är äldre än 30 månader och som nödslaktats, dött på jordbruksföretaget eller befunnits vara sjuka vid besiktning före slakt samt på ett slumpmässigt urval djur som är äldre än 30 månader och som slaktats för att användas som livsmedel. Dessutom genomför aktörerna ett frivilligt övervakningsprogram för nötkreatur som är äldre än 20 månader och som slaktats för att användas som livsmedel.

7. I enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 999/2001 och med kapitel A i bilaga III till denna förordning skall varje medlemsstat genomföra ett årligt övervakningsprogram för skrapie.

I enlighet med artikel 177 i epizootiförordningen har Schweiz infört ett övervakningsprogram för TSE hos får och getter som är äldre än tolv månader. Djur som nödslaktats, dött på jordbruksföretaget eller befunnits vara sjuka vid besiktning före slakt samt djur som slaktats för att användas som livsmedel undersöktes under perioden juni 2004–juli 2005. Eftersom alla provsvar har visat sig vara negativa när det gäller BSE fortsätter man övervakningen via stickprov av kliniskt misstänkta djur, nödslaktade djur och djur som dött på jordbruksföretaget.

Erkännandet av likheterna mellan lagstiftningarna när det gäller övervakning av TSE hos får och getter kommer att ses över inom gemensamma veterinärkommittén.

8. De uppgifter som avses i artikel 6 och i kapitel B i bilaga III samt i punkt 3.III i bilaga IV till förordning (EG) nr 999/2001 är gemensamma veterinärkommitténs ansvar.

9. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 21 i förordning (EG) nr 999/2001 och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

C. KOMPLETTERANDE UPPGIFTER

1. Från och med den 1 januari 2003 och i enlighet med förordningen av den 20 november 2002 om beviljande av bidrag till kostnader för bortskaffande av animaliskt avfall (RS 916.406) har Schweiz tillämpat ett ekonomiskt incitament för de jordbruksföretag där nötkreaturen föds och de slakterier där nötkreaturen slaktas om de respekterar de regler som gäller anmälan om förflyttning av djur i gällande lagstiftning.

2. I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 999/2001 och med punkt 1 i bilaga XI till denna förordning skall varje medlemsstat avlägsna och destruera specificerat riskmaterial.

I förteckningen över specificerat riskmaterial som skall avlägsnas från nötkreatur ingår skalle utom underkäke men med hjärna och ögon, ryggmärg från nötkreatur som är äldre än tolv månader, ryggrad utom svanskotor, hals-, bröst- och ländkotornas tagg- och tvärutskott, den mediala korsbenskammen och korsbenets "vingar", men inklusive dorsalrotsganglier från nötkreatur som är äldre än 24 månader, samt tonsiller, tarmar från tolvfingertarmen till rektum och tarmkäx från nötkreatur i alla åldrar.

I förteckningen över specificerat riskmaterial som skall avlägsnas från får och getter ingår skalle med hjärna och ögon, tonsiller och ryggmärg från djur som är äldre än tolv månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet, samt mjälte och ileum från djur i alla åldrar.

I enlighet med artikel 179d i epizootiförordningen och artikel 4 i förordningen om livsmedel av animaliskt ursprung skall Schweiz se till att specificerat riskmaterial avlägsnas ur livsmedels- och foderkedjan. I förteckningen över specificerat riskmaterial som skall avlägsnas från nötkreatur anges särskilt ryggrad från djur som är äldre än 30 månader, tonsiller, tarmarna från tolvfingertarm till ändtarm och tarmkäx från djur i alla åldrar.

I enlighet med artikel 180c i epizootiförordningen och artikel 4 i förordningen om livsmedel av animaliskt ursprung skall Schweiz se till att specificerat riskmaterial avlägsnas ur livsmedels- och foderkedjan. I förteckningen över specificerat riskmaterial som skall avlägsnas från får och getter anges särskilt hjärnan, som lämnas kvar i skallen, ryggmärgen med hårda hjärnhinnan (*dura mater*), tonsillerna från djur som är äldre än tolv månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet, samt mjälte och ileum från djur i alla åldrar.

3. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 fastställs hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel i medlemsstaterna.

I enlighet med artikel 13 i förordningen om bortskaffande av animaliska biprodukter skall Schweiz bränna alla animaliska biprodukter av kategori 1, även specificerat riskmaterial och djur som dött på jordbruksföretaget.

IX. **Bluetongue**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue.	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9a (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 126–127 (gemensamma bestämmelser för övriga mycket smittsamma epizootier). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Det gemensamma referenslaboratoriet för bluetongue är AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, Förenade kungariket. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i kapitel B i bilaga II till direktiv 2000/75/EG.

2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på de schweiziska veterinärmyndigheternas webbplats.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 17 i direktiv 2000/75/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

X. **Zoonoser**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen (EUT L 325, 12.12.2003, s. 1). 2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG (EUT L 325, 12.12.2003, s. 31).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juni 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401). 3. Federal lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel och bruksföremål (LDAI), senast ändrad den 16 december 2005 (RS 817.0). 4. Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAlOUs) (RS 817.02). 5. Hygienförordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 (OHyg) (RS 817.024.1). 6. Federal lag av den 18 december 1970 om bekämpning av smittsamma sjukdomar hos människor (epidemilagen), senast ändrad den 21 mars 2003 (RS 818.101). 7. Förordning av den 13 januari 1999 om anmälan av smittsamma sjukdomar hos människor (anmälningsförordningen), senast ändrad den 15 december 2003 (RS 818.141.1).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Gemenskapens referenslaboratorier är de följande:

— Gemenskapens referenslaboratorium för analys och testning avseende zoonoser (salmonella):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nederländerna

— Gemenskapens referenslaboratorium för kontroll av marina biotoxiner:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA):
E-36200 Vigo
Spanien

— Gemenskapens referenslaboratorium för kontroll av viral och bakteriell kontamination av musslor:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
Weymouth
Dorset DT4 8UB
Förenade kungariket

— Gemenskapens referenslaboratorium för *Listeria monocytogenes*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Frankrike

— Gemenskapens referenslaboratorium för koagulaspositiva stafylokocker, inklusive *Staphylococcus aureus*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Frankrike

— Gemenskapens referenslaboratorium för *Escherichia coli*, inklusive verotoxinogenproducerande *E. coli* (VTEC):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma
Italien

— Gemenskapens referenslaboratorium för *Campylobacter*:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
S-751 89 Uppsala
Sverige

— Gemenskapens referenslaboratorium för parasiter (särskilt *Trichinella*, *Echinococcus* och *Anisakis*):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma
Italien

— Gemenskapens referenslaboratorium för antimikrobiell resistens:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 Köpenhamn V
Danmark

2. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av dessa beslut. Laboratorierna skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

3. Schweiz skall varje år i slutet av maj till kommissionen lämna en rapport över utvecklingen för och källorna till zoonoser, zoonotiska smittämnen och antimikrobiell resistens, som omfattar de uppgifter som samlats in enligt artiklarna 4, 7 och 8 i direktiv 2003/99/EG under föregående år. Denna rapport skall också innehålla de uppgifter som avses i artikel 3.2 b i förordning (EG) nr 2160/2003. Rapporten skall lämnas av kommissionen till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för offentliggörande av den sammanfattande rapporten över utvecklingen för och källorna till zoonoser, zoonotiska smittämnen och antimikrobiell resistens i gemenskapen.

XI. **Övriga sjukdomar**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (swine vesicular disease, SVD) (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 1, 1a och 9 (åtgärder mot mycket smittsamma epizootier, syftena med bekämpningen) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av patogena mikroorganismer hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 103–105 (särskilda åtgärder för bekämpning av vesikulär svinsjuka). 3. Förordning av den 14 juni 1999 om organisationen av *Département fédéral de l'économie* (RS 172.216.1), senast ändrad den 10 mars 2006, särskilt artikel 8 (referenslaboratorium).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Vid tillämpningen av artikel 6 i direktiv 92/119/EEG skall informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

2. Det gemensamma referenslaboratoriet för vesikulär svinsjuka är AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, Förenade kungariket. Schweiz skall stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet skall ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga III till direktiv 92/119/EEG.

3. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan. De schweiziska veterinärmyndigheterna har utfärdat tekniska tillämpningsföreskrifter nr 95/65 för denna plan.

4. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 22 i direktiv 92/119/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

XII. **Anmälan av sjukdomar**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 82/894/EEG av den 21 december 1982 om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen (EGT L 378, 31.12.1982, s. 58), senast ändrat genom kommissionens beslut 2004/216/EG av den 1 mars 2004 om ändring av rådets direktiv 82/894/EEG om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen så att vissa hästsjukdomar och vissa sjukdomar hos bin läggs till i förteckningen över anmälningspliktiga sjukdomar (EUT L 67, 5.3.2004, s. 27).	1. Epizootilagen (LFE) av den 1 juli 1966, senast ändrad den 23 juni 2004 (RS 916.40), särskilt artiklarna 11 (anmälan och redovisning av sjukdomar) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 2–5 (sjukdomar som omfattas av förordningen), 59–65 och 291 (skyldighet att anmäla sjukdomar, former för detta) samt 292–299 (övervakning, verkställande, administrativt bistånd).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

Kommissionen skall i samarbete med de schweiziska veterinärmyndigheterna integrera Schweiz i det system för anmälan av djursjukdomar som avses i direktiv 82/894/EEG.

Tillägg 2

DJURHÄLSA: HANDEL OCH UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN

I. NÖTKREATUR OCH SVIN

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen (EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (EUT L 3, 5.1.2005, s. 1).	1. Epizootiförordningen (OFE) av den27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 27–31 (marknader, utställningar), 34–37 (handel), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 116-121 (afrikansk svinpest), 135–141 (Aujeszkys sjukdom), 150–157 (bovin brucellos), 158–165 (tuberkulos), 166-169 (bovin enzootisk leukos) 170-174 (IBR/IPV), 175–195 (spongiforma encefalopatier), 186–189 (genitala infektioner hos nötkreatur), 207–211 (brucellos hos svin) och 297 (godkännande av marknader, uppsamlingsplatser och desinficeringsstationer). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Med tillämpning av artikel 297 första stycket i epizootiförordningen skall de schweiziska veterinärmyndigheterna godkänna de uppsamlingsplatser som definieras i artikel 2 i direktiv 64/432/EEG. Med avseende på tillämpningen av denna bilaga, i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 11, 12 och 13 i direktiv 64/432/EEG, skall Schweiz upprätta en förteckning över sina uppsamlingsplatser, transportörer och grossister.

2. Den information som avses i artikel 11.3 i direktiv 64/432/EEG skall lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

3. Med avseende på tillämpningen av denna bilaga är parterna eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i del II punkt 7 i bilaga A till direktiv 64/432/EEG i fråga om bovin brucellos. I syfte att bevara nötkreatursbesättningarnas officiellt brucellosfria status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

   a) De nötkreatur som misstänks vara brucellossmittade skall anmälas till de behöriga myndigheterna och genomgå de officiella proven för diagnos av brucellos, som skall omfatta minst två serologiska undersökningar med komplementbindning och en mikrobiologisk undersökning av lämpliga prover av kastat foster.

   b) Under den tid då brucellos misstänks, dvs. fram till dess att de prov som avses i led a har givit negativt resultat, upphävs statusen som officiellt brucellosfri för den besättning där det eller de djur som smittmisstanken gäller ingår.

   Detaljerade upplysningar om de positiva besättningarna och en epidemiologisk rapport skall lämnas till gemensamma veterinärkommittén. Om Schweiz inte längre uppfyller något av villkoren i del II punkt 7 första stycket i bilaga A till direktiv 64/432/EEG skall de schweiziska veterinärmyndigheterna omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den uppkomna situationen skall granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

4. Parterna är eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i del I punkt 4 i bilaga A till direktiv 64/432/EEG i fråga om bovin tuberkulos. I syfte att bevara nötkreatursbesättningarnas officiellt tuberkulosfria status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

   a) Ett identifikationssystem skall upprättas, som gör det möjligt att identifiera varje nötkreaturs ursprungsbesättning.

   b) Varje slaktdjur skall besiktigas efter slakt av en officiell veterinär.

   c) Varje misstanke om tuberkulos hos levande, döda eller slaktade djur skall anmälas till de behöriga myndigheterna.

d) I samtliga fall skall de behöriga myndigheterna göra nödvändiga undersökningar, så att misstanken kan bekräftas eller avskrivas, inbegripet undersökningar av anläggningar dit djur senare kan ha flyttats från ursprungs- och transiteringsanläggningar. Om skador som kan tyda på tuberkulos upptäcks vid obduktion eller slakt skall de behöriga myndigheterna låta laboratorieundersöka dessa skador.

e) För de ursprungs- eller transiteringsbesättningar som sjukdomsmisstanken gäller skall statusen som officiellt tuberkulosfri upphävas för fram till dess att kliniska undersökningar, laboratorieundersökningar eller tuberkulintester har visat att tuberkulos hos nötkreatur inte föreligger.

f) Om tuberkulosmisstanken bekräftas genom tuberkulintester, kliniska undersökningar eller laboratorieundersökningar skall ursprungs- eller transiteringsbesättningarnas status som officiellt tuberkulosfria upphävas.

g) Status som officiellt tuberkulosfri får inte tilldelas förrän alla djur som bedömts vara smittade avlägsnats från besättningen, lokaler och utrustning desinficerats, Alla kvarvarande djur som är äldre än 6 veckor reagerat negativt på minst två officiella intrakutana tuberkulintest enligt bilaga B till direktiv 64/432/EEG, varav det första utförts minst sex månader efter det att de smittade djuren lämnat besättningen och det andra minst sex månader efter det första testet.

Detaljerade upplysningar om de smittade besättningarna och en epidemiologisk rapport skall lämnas till gemensamma veterinärkommittén. Om Schweiz inte längre uppfyller något av villkoren i del I punkt 4 första stycket i bilaga A till direktiv 64/432/EEG skall de schweiziska veterinärmyndigheterna omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den uppkomna situationen skall granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

5. Parterna är eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i kapitel I.F i bilaga D till direktiv 64/432/EEG i fråga om enzootisk bovin leukos. I syfte att bevara nötkreatursbesättningarnas officiella status som fria från enzootisk bovin leukos förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

a) Det schweiziska kreatursbeståndet skall övervakas genom stickprovskontroller. Provtagningsvolymen skall vara sådan att det är möjligt att med 99 procents tillförlitlighet fastställa att mindre än 0,2 procent av besättningarna är smittade av enzootisk bovin leukos.

b) Varje slaktdjur skall besiktigas efter slakt av en officiell veterinär.

c) Varje misstanke om sjukdomen vid klinisk undersökning, obduktion eller köttkontroll skall anmälas till de behöriga myndigheterna.

d) Om enzootisk bovin leukos misstänks eller konstateras skall statusen som officiellt sjukdomsfri för den berörda besättningen upphävas fram till dess att isoleringen bryts.

e) Isoleringen skall brytas om två serologiska undersökningar, som utförts med 90 dagars mellanrum efter det att de smittade djuren och deras kalvar, om sådana finns, avlägsnats, givit negativt resultat.

Om enzootisk bovin leukos konstaterats hos 0,2 procent eller mer av besättningarna, skall de schweiziska veterinärmyndigheterna omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den uppkomna situationen skall granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

6. Parterna är eniga om att Schweiz är officiellt fritt från infektiös bovin rinotrakeit (IBR). För att bevara denna status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

a) Det schweiziska kreatursbeståndet skall övervakas genom stickprovskontroller. Provtagningsvolymen skall vara sådan att det är möjligt att med 99 procents tillförlitlighet fastställa att mindre än 0,2 procent av besättningarna är IBR-smittade.

b) Avelstjurar äldre än 24 månader skall årligen genomgå en serologisk kontroll.

c) Varje misstanke om sjukdom skall anmälas till de behöriga myndigheterna och leda till officiella prov för diagnos av IBR i vilka virologiska eller serologiska tester skall ingå.

d) Om IBR misstänks eller konstateras skall statusen som officiellt sjukdomsfri upphävas för den berörda besättningen fram till dess att isoleringen bryts.

e) Isoleringen skall brytas om en serologisk undersökning, som utförts tidigast 30 dagar efter det att de smittade djuren avlägsnats, givit negativt resultat.

Då Schweiz status i detta avseende är erkänd skall bestämmelserna i beslut 2004/558/EEG (EUT L 249, 23.7.2004, s. 20) gälla i tillämpliga delar.

De schweiziska veterinärmyndigheterna skall omedelbart underrätta kommissionen om varje förändring i de förhållanden som rådde då denna status erkändes. Den uppkomna situationen skall granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

7. Parterna är eniga om att Schweiz är officiellt fritt från Aujeszkys sjukdom. För att bevara denna status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

a) Det schweiziska kreatursbeståndet skall övervakas genom stickprovskontroller. Provtagningsvolymen skall vara sådan att det är möjligt att med 99 procents tillförlitlighet fastställa att mindre än 0,2 procent av besättningarna är smittade av Aujeszkys sjukdom.

b) Varje misstanke om sjukdomen skall anmälas till de behöriga myndigheterna och leda till officiella prov för diagnos av Aujeszkys sjukdom i vilka virologiska eller serologiska tester skall ingå.

c) Om Aujeszkys sjukdom misstänks eller konstateras skall statusen som officiellt sjukdomsfri upphävas för den berörda besättningen fram till dess att isoleringen bryts.

d) Isoleringen skall brytas om två serologiska undersökningar av alla avelsdjur och ett representativt urval av slaktdjuren, som utförts med 21 dagars mellanrum, efter det att de smittade djuren har avlägsnats, givit negativt resultat.

Då Schweiz status i detta avseende är erkänd skall bestämmelserna i beslut 2001/618/EG (EGT L 215, 9.8.2001, s. 48), senast ändrat genom beslut 2005/768/EG (EUT L 290, 4.11.2005, s. 27) gälla i tillämpliga delar.

De schweiziska veterinärmyndigheterna skall omedelbart underrätta kommissionen om varje förändring i de förhållanden som rådde då denna status erkändes. Den uppkomna situationen skall granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

8. Vad gäller TGE (smittsam gastroenterit) och PRRF (porcint reproduktivt och respiratoriskt syndrom) skall frågan om eventuella ytterligare garantier granskas snarast möjligt inom gemensamma veterinärkommittén. Kommissionen skall hålla de schweiziska veterinärmyndigheterna underrättade om utvecklingen i denna fråga.

9. I Schweiz skall Institut de bactériologie vétérinaire vid universitetet i Bern ansvara för den officiella tuberkulinkontrollen enligt punkt 4 i bilaga B till direktiv 64/432/EEG.

10. I Schweiz skall Institut de bactériologie vétérinaire vid universitetet i Bern ansvara för den officiella antigenkontrollen (brucellos) enligt punkt 4 i bilaga C.A till direktiv 64/432/EEG.

11. Vid handel med nötkreatur och svin mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall veterinärintyg enligt förlagorna i bilaga F till direktiv 64/432/EEG åtföljа djuren. Följande ändringar av intygen skall göras:

För förlaga 1:

— I avsnitt C skall intygen ändras på följande sätt:

— I punkt 4 om tilläggsgarantier skall följande strecksatser läggas till:

"– Sjukdom: infektiös bovin rinotrakeit.

– I enlighet med kommissionens beslut 2004/558/EG, vars bestämmelser skall gälla i tillämpliga delar.".

För förlaga 2:

— I avsnitt C skall intygen ändras på följande sätt:

— I punkt 4 om tilläggsgarantier skall följande strecksatser läggas till:

"– Sjukdom: Aujeszkys sjukdom.

– I enlighet med kommissionens beslut 2001/618/EG, vars bestämmelser skall gälla i tillämpliga delar."

12. Med avseende på tillämpningen av denna bilaga måste nötkreatur vid handel mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz åtföljas av kompletterande hälsointyg som innehåller följande deklaration:

"— Nötkreaturen

— har identifierats med hjälp av ett permanent identifikationssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning och att konstatera att de inte är direkta avkommor av hondjur som misstänks vara eller är smittade av bovin spongiform encefalopati och som fötts inom två år före diagnosen,

— härrör inte från besättningar där ett misstänkt fall av bovin spongiform encefalopati håller på att utredas, och

— är födda efter den 1 juni 2001."

II. FÅR OCH GETTER

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handel med får och getter inom gemenskapen (EGT L 46, 19.2.1991, s. 19), senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/932/EG av den 21 december 2005 om ändring av bilaga E till rådets direktiv 91/68/EEG vad gäller uppdatering av förlagorna till djurhälsointyg för får och getter (EUT L 340, 23.12.2005, s. 1).	1. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 27–31 (marknader, utställningar), 34–37 (handel), 73 och 74 (rengöring och desinficering), 142–149 (rabies), 158–165 (tuberkulos), 166–169 (skrapie) 190–195 (brucellos hos får och get), 196–199 (smittsam agalakti), 200-203 (artrit/encefalit hos get), 233-235 (brucellos hos bagge) och 297 (godkännande av marknader, uppsamlingsplatser och desinficeringsstationer). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Vid tillämpningen av artikel 3.2 andra stycket i direktiv 91/68/EEG skall informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

2. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 11 i direktiv 91/68/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

3. Parterna är eniga om att Schweiz är officiellt fritt från brucellos hos får och get. För att bevara denna status förbinder sig Schweiz att genomföra de åtgärder som avses i kapitel I punkt II.2 i bilaga A till direktiv 91/68/EEG.

Om nya fall eller återfall av brucellos hos får och get konstateras, skall Schweiz underrätta gemensamma veterinärkommittén så att beslut kan fattas om de åtgärder som är nödvändiga med hänsyn till situationens utveckling.

4. Vid handel med får och getter mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall veterinärintyg enligt förlagorna i bilaga E i direktiv 91/68/EEG åtfölja djuren.

III. **HÄSTDJUR**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land (EGT L 224, 18.8.1990, s. 42), senast ändrat genom rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320).	1. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 112–115 (afrikansk hästpest), 204–206 (dourine, encefalomyelit, infektiös anemi, rots) och 240–244 (CEM: smittsam hästmetrit). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Vid tillämpningen av artikel 3 i direktiv 90/426/EEG skall informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

2. Vid tillämpningen av artikel 6 i direktiv 90/426/EEG skall informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 10 i direktiv 90/426/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

4. Bestämmelserna i bilagorna B och C till direktiv 90/426/EEG skall i tillämpliga delar även gälla Schweiz.

IV. **FJÄDERFÄ OCH KLÄCKÄGG**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (EGT L 303, 31.10.1990, s. 6), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE), senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 25 (transport), 122–125 (hönspest och Newcastlesjuka), 255–261 (Salmonella enteritidis) och 262–265 (ILT: infektiös laryngotrakeit). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Vid tillämpningen av artikel 3 i direktiv 90/539/EEG skall Schweiz förelägga gemensamma veterinärkommittén en plan med uppgifter om de åtgärder som planeras vidtas för godkännandet av inrättningarna.

2. Vid tillämpningen av artikel 4 i direktiv 90/539/EEG skall det nationella referenslaboratoriet för Schweiz vara Institut de bactériologie vétérinaire vid universitetet i Bern.

3. Villkoret om den tid djuren skall ha hållits i inrättningar inom gemenskapen i artikel 7.1 första strecksatsen i direktiv 90/539/EEG skall med tillämpliga ändringar även gälla Schweiz.

4. De schweiziska myndigheterna förbinder sig att på sändningar av kläckägg till gemenskapen tillämpa bestämmelserna om märkning i kommissionens förordning (EEG) nr 1868/77. Landsbeteckningen för Schweiz skall vara ”CH”.

5. Villkoret om den tid djuren skall ha hållits i inrättningar inom gemenskapen i artikel 9 a i direktiv 90/539/EEG skall i tillämpliga delar även gälla Schweiz.

6. Villkoret om den tid djuren skall ha hållits i inrättningar inom gemenskapen i artikel 10 a i direktiv 90/539/EEG skall i tillämpliga delar även gälla Schweiz.

7. Villkoret om den tid djuren skall ha hållits i inrättningar inom gemenskapen i artikel 11.2 första strecksatsen i direktiv 90/539/EEG skall med tillämpliga ändringar även gälla Schweiz.

8. Parterna är eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i artikel 12.2 i direktiv 90/539/EEG i fråga om Newcastlesjukan och därför skall ha status som icke-vaccinerande land beträffande denna sjukdom. De schweiziska veterinärmyndigheterna skall omedelbart underrätta kommissionen om varje förändring i de förhållanden som rådde då denna status erkändes. Den uppkomna situationen skall granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

9. Bestämmelsen om uppgift om namn på medlemsstat i artikel 15 i direktiv 90/539/EEG skall i tillämpliga delar även gälla Schweiz.

10. Vid handel med fjäderfä och kläckägg mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas veterinärintyg enligt förlagorna i bilaga IV till direktiv 90/539/EEG.

11. De schweiziska myndigheterna förbinder sig att vid sändningar till Finland och Sverige lämna de garantier i fråga om salmonellainfektioner som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen.

V. DJUR OCH PRODUKTER FRÅN VATTENBRUK

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk (EGT L 46, 19.12.1991, s. 1), senast ändrat genom rådets förordning 806/2003/EG av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE), senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 275–290 (sjukdomar hos fiskar och kräftdjur) och 297 (godkännande av anläggningar, zoner och laboratorier). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Den information som avses i artikel 4 i direktiv 91/67/EEG skall lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

2. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för eventuell tillämpning på Schweiz av bestämmelserna i artiklarna 5, 6 och 10 i direktiv 91/67/EEG.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för eventuell tillämpning på Schweiz av bestämmelserna i artiklarna 12 och 13 i direktiv 91/67/EEG.

4. De schweiziska myndigheterna förbinder sig att vid tillämpningen av artikel 15 i direktiv 91/67/EEG införa provtagningsplaner och diagnostiska metoder som överensstämmer med gemenskapsföreskrifterna.

5. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 17 i direktiv 91/67/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

6. a) Flyttningsdokumentet vid utsläppande på marknaden av levande fisk, ägg och gameter från en godkänd zon skall utformas enligt förlagan i kapitel 1 i bilaga E till direktiv 91/67/EEG.

   b) Flyttningsdokumentet vid utsläppande på marknaden av levande fisk, ägg och gameter från en godkänd anläggning skall utformas enligt förlagan i kapitel 2 i bilaga E till direktiv 91/67/EEG.

   c) Flyttningsdokumentet vid utsläppande på marknaden av blötdjur från en godkänd kustnära zon skall utformas enligt förlagan i kapitel 3 i bilaga E till direktiv 91/67/EEG.

d) Flyttningsdokumentet vid utsläppande på marknaden av blötdjur från en godkänd anläggning skall utformas enligt förlagan i kapitel 4 i bilaga E till direktiv 91/67/EEG.

e) Flyttningsdokumentet vid utsläppande på marknaden av fisk, blötdjur eller skaldjur från odlingar eller deras ägg och gameter skall, i fråga om arter som inte är mottagliga för IHN, VHS, *Bonamia ostreæ* eller *Marteilia* sp., utformas enligt förlagan i bilaga I till kommissionens beslut 2003/390/EG.

f) Flyttningsdokumentet vid utsläppande på marknaden av viltlevande fisk, blötdjur eller skaldjur eller deras ägg och gameter skall utformas enligt förlagan i bilaga I till kommissionens beslut 2003/390/EG.

VI. **EMBRYON AV NÖTKREATUR**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (EGT L 302, 19.10.1989, s. 1), senast ändrat genom kommissionens beslut 2006/60/EG av den 2 februari 2006 om ändring av bilaga C till rådets direktiv 89/556/EEG när det gäller förlagan till djurhälsointyg för handel inom gemenskapen med embryon från tamdjur av nötkreatur (EUT L 31, 3.2.2006, s. 24).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE), senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 56-58 (överföring av embryon). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 15 i direktiv 89/556/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

2. Vid handel med embryon av nötkreatur mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas av veterinärintyg enligt förlagan i bilaga C i direktiv 89/556/EEG.

VII. **SPERMA FRÅN NÖTKREATUR**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10), senast ändrat genom kommissionens beslut 2006/16/EG av den 5 januari 2006 om ändring av bilaga B till rådets direktiv 88/407/EEG och bilaga II till beslut 2004/639/EG när det gäller villkor för import av sperma från tamdjur av nötkreatur (EUT L 11, 17.1.2006, s. 21).	1. Epizootiförordningen (OFE), av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 51–55 (artificiell insemination). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 4.2 i direktiv 88/407/EEG noterar parterna att samtliga stationer i Schweiz uteslutande innehåller djur hos vilka serumneutralisations- eller Elisa-testet utfallit negativt.

2. Den information som avses i artikel 5.2 i direktiv 88/407/EEG skall lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

3. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 88/407/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

4. Vid handel med sperma från nötkreatur mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas av veterinärintyg enligt förlagan i bilaga D till direktiv 88/407/EEG.

VIII. **SPERMA FRÅN SVIN**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 90/429/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (EGT L 224, 18.8.1990, s. 62), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Epizootiförordningen (OFE), av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401), särskilt artiklarna 51–55 (artificiell insemination). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Den information som avses i artikel 5.2 i direktiv 90/429/EEG skall lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

2. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 90/429/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

3. Vid handel med sperma från svin mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall veterinärintyg enligt förlagan i bilaga D till direktiv 90/429/EEG åtfölja djuren.

IX. **ÖVRIGA ARTER**

A. LAGSTIFTNING

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54), senast ändrat genom rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (EUT L 146, 13.6.2003, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 590/2006 av den 12 april 2006 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 när det gäller förteckningen över länder och territorier (EUT L 104, 13.4.2006, s. 8).	1. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november (RS 916.401), särskilt artiklarna 51–55 (artificiell insemination) och 56–58 (överföring av embryon). 2. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Denna punkt i föreliggande bilaga gäller handel med levande djur som inte omfattas av bestämmelserna i delarna I–V samt med sperma, ägg och embryon som inte omfattas av bestämmelserna i delarna VI–VIII.

2. Europeiska gemenskapen och Schweiz förbinder sig att inte förbjuda eller begränsa handeln med levande djur, sperma, ägg och embryon som omfattas av punkt 1 av andra djurhälsoskäl än sådana som följer av tillämpningen av denna bilaga, bl.a. de säkerhetsåtgärder som kan komma att införas i enlighet med artikel 20 i bilagan.

3. Vid handel med hov- och klövdjur av arter som inte omfattas av delarna I, II eller III mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas av veterinärintyg enligt förlagan i första delen av del I i bilaga E till direktiv 92/65/EEG, kompletterade med intyget i artikel 6.A 1 e i direktiv 92/65/EG.

4. Vid handel med hardjur mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas av veterinärintyg enligt förlagorna i bilaga E till direktiv 92/65/EEG, eventuellt kompletterat med det intyg som avses i artikel 9.2 andra stycket i samma direktiv.

   De schweiziska myndigheterna kan ändra intyget så att kraven i artikel 9 i det direktivet återges i sin helhet.

5. Den information som avses i artikel 9.2 fjärde stycket i direktiv 92/65/EEG skall lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

6. a) Sändningar av hundar och katter från Europeiska gemenskapen till Schweiz skall omfattas av bestämmelserna i artikel 10.2 i direktiv 92/65/EEG.

   b) Sändningar av hundar och katter från Schweiz till Europeiska unionens medlemsstater, med undantag av Förenade kungariket, Irland, Malta och Sverige skall omfattas av bestämmelserna i artikel 10.2 i direktiv 92/65/EEG.

   c) Sändningar från Schweiz till Storbritannien och Nordirland, Irland, Malta och Sverige av hundar och katter skall omfattas av bestämmelserna i artikel 10.3 i direktiv 92/65/EEG.

   d) Identifikationssystemet är det som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 (EUT L 146, 13.6.2003, s. 1), senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 590/2006/EG av den 12 april 2006 (EUT L 104, 23.7.2004, s. 8). Det pass som skall användas är det som föreskrivs i kommissionens beslut 2003/803/EG (EUT L 312, 27.11.2003, s. 1). Giltighetstiden för vaccineringen mot rabies, och i förekommande fall för omvaccineringen, är erkänd enligt rekommendationerna från tillverkningslaboratoriet i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i förordning (EG) nr 998/2003 och kommissionens beslut 2005/91/EG (EUT L 31, 4.2.2005, s. 61).

7. Vid handel med sperma, ägg och embryon från får och getter mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas av veterinärintyg enligt beslut 95/388/EG, senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/43/EG av den 30 december 2004 (EUT L 20, 22.1.2005, s. 34).

8. Vid handel med sperma från hästdjur mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall dessa åtföljas av ett veterinärintyg enligt beslut 95/307/EG.

9. Vid handel med ägg och embryon från hästdjur mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall dessa åtföljas av veterinärintyg enligt beslut 95/294/EG.

10. Vid handel med ägg och embryon från svin mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall dessa åtföljas av veterinärintyg enligt beslut 95/483/EG.

11. Vid handel med bibestånd (kupor eller drottningar med arbetsbin) mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall djuren åtföljas av veterinärintyg enligt förlagan i andra delen av bilaga E i direktiv 92/65/EEG.

12. Vid handel mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz med djur, sperma, embryon och ägg från organ, institut eller centra som godkänts enligt bilaga C till direktiv 92/65/EEG skall dessa åtföljas av veterinärintyg enligt förlagan i tredje delen av bilaga E till direktiv 92/65/EEG.

13. Vid tillämpning av artikel 24 i direktiv 92/65/EEG skall den information som avses i artikelns punkt 2 lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

Tillägg 3

IMPORT AV LEVANDE DJUR SAMT DERAS SPERMA, ÄGG OCH EMBRYON FRÅN TREDJELÄNDER

I. Europeiska gemenskapen – Lagstiftning

A. Hov- och klövdjur utom hästdjur

Rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320).

B. Hästdjur

Rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land (EGT L 224, 18.8.1990, s. 42), senast ändrat genom rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320).

C. Fjäderfä och kläckägg

Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (EGT L 303, 31.10.1990, s. 6), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

D. Djur från vattenbruk

Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk (EGT L 46, 19.12.1991, s. 1), senast ändrat genom rådets förordning 806/2003/EG av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

E. Embryon från nötkreatur

Rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (EGT L 302, 19.10.1989, s. 1), senast ändrat genom kommissionens beslut 2006/60/EG av den 2 februari 2006 om ändring av bilaga C till rådets direktiv 89/556/EEG när det gäller förlagan till djurhälsointyg för handel inom gemenskapen med embryon från tamdjur av nötkreatur (EUT L 31, 3.2.2006, s. 24).

F. Sperma från nötkreatur

Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10), senast ändrat genom kommissionens beslut 2006/16/EG av den 5 januari 2006 om ändring av bilaga B till rådets direktiv 88/407/EEG och bilaga II till beslut 2004/639/EG när det gäller villkor för import av sperma från tamdjur av nötkreatur (EUT L 11, 17.1.2006, s. 21).

G. Sperma från svin

Rådets direktiv 90/429/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (EGT L 224, 18.8.1990, s. 62), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

H. **Övriga levande djur**

1. Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54), senast ändrat genom rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320).

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (EUT L 146, 13.6.2003, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 590/2006 av den 12 april 2006 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 när det gäller förteckningen över länder och territorier (EUT L 104, 13.4.2006, s. 8).

II. **Schweiz – Lagstifning**

Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.11).

Med avseende på tillämpningen av denna bilaga godkänns Zürichs zoo som centrum i enlighet med bestämmelserna i bilaga C till direktiv 92/65/EEG.

III. **Tillämpningsföreskrifter**

De schweiziska veterinärmyndigheterna skall tillämpa samma importvillkor som de som avses i avsnitt I i detta tillägg. De kan dock besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd skall ske inom gemensamma veterinärkommittén med syftet att finna lämpliga lösningar.

Tillägg 4

AVELSTEKNIK (ÄVEN IMPORT FRÅN TREDJELÄNDER)

I. EUROPEISKA GEMENSKAPEN – LAGSTIFTNING

A. **Nötkreatur**

Rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 206, 12.8.1977, s. 8), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

B. **Svin**

Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT L 382, 31.12.1988, s. 36), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

C. **Får, getter**

Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 153, 6.6.1989, s. 30).

D. **Hästdjur**

a) Rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT L 224, 18.8.1990, s. 55).

b) Rådets direktiv 90/428/EEG av den 26 juni 1990 om handel med hästdjur som är avsedda för tävlingar och om villkor för deltagande i tävlingar (EGT L 224, 18.8.1990, s. 60).

E. **Renrasiga djur**

Rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiv 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT L 85, 5.4.1991, s. 37).

F. **Import från tredjeländer**

Rådets direktiv 94/28/EG av den 23 juni 1994 om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredje land av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 178, 12.7.1994, s. 66).

II. SCHWEIZ – LAGSTIFNING

Förordning av den 7 december 1998 om uppfödning, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.310).

III. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

De schweiziska myndigheterna förbinder sig att – utan att detta påverkar tillämpningen av de bestämmelser om avelstekniska kontroller som anges i tilläggen 5 och 6 – vid import av djur tillämpa bestämmelserna i rådets direktiv 94/28/EG.

Ärenden om svårigheter i handeln skall överlämnas till gemensamma veterinärkommittén på begäran av någon av parterna.

Tillägg 6

ANIMALISKA PRODUKTER

KAPITEL I

SEKTORER MED ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV LIKVÄRDIGHET

”Animaliska produkter som är avsedda att användas som livsmedel”

Definitionerna i förordning (EG) nr 853/2004 skall gälla i tillämpliga delar.

	Export från Europeiska gemenskapen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska gemenskapen		
	Handelsvillkor		Likvärdighet
	EG-normer	Schweiziska normer	
Djurhälsa			
1. Färskt kött inklusive köttfärs, köttberedningar och köttprodukter, icke bearbetat fett och utsmält fett			
Tama hov- och klövdjur Tama hästdjur	Direktiv 64/432/EEG Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001 (1)	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401) (1)	Ja (1)
2. Kött av hägnat vilt, köttberedningar, köttprodukter			
Andra hägnade landlevande däggdjur än ovan nämnda	Direktiv 64/432/EEG Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
Hägnade strutsfåglar Hardjur	Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG		Ja
3. Kött av frilevande vilt, köttberedningar, köttprodukter			
Vilda hov- och klövdjur Hardjur Andra hägnade landlevande däggdjur Fjädervilt	Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
4. Färskt kött av fjäderfä, köttberedningar och köttprodukter, icke bearbetat fett och utsmält fett			
Fjäderfä	Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
5. Magar, blåsor och tarmar			
Nötkreatur Får och getter Svin	Direktiv 64/432/EEG Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001 (1)	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401) (1)	Ja (1)

	Export från Europeiska gemenskapen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska gemenskapen		
	Handelsvillkor		Likvärdighet
	EG-normer	Schweiziska normer	
6. Ben och benprodukter			
Tama hov- och klövdjur Tama hästdjur Andra hägnade landlevande hägnade eller frilevande däggdjur Fjäderfä, strutsfåglar och fjädervilt	Direktiv 64/432/EEG Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001 ([1])	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401) ([1])	Ja ([1])
7. Bearbetat animaliskt protein, blod och blodprodukter			
Tama hov- och klövdjur Tama hästdjur Andra hägnade landlevande hägnade eller frilevande däggdjur Fjäderfä, strutsfåglar och fjädervilt	Direktiv 64/432/EEG Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001 ([1])	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401) ([1])	Ja ([1])
8. Gelatin och kollagen			
	Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001 ([1])	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401) ([1])	Ja ([1])
9. Mjölk och mjölkprodukter			
	Direktiv 64/432/EEG Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
10. Ägg och äggprodukter			
	Direktiv 90/539/EEG Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
11. Fiskeriprodukter, musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar			
	Direktiv 91/67/EEG Direktiv 93/53/EEG Direktiv 95/70/EG Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
12. Honung			
	Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja
13. Sniglar och grodlår			
	Direktiv 92/118/EEG Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401)	Ja

([1]) Erkännandet av likheterna mellan lagstiftningarna när det gäller övervakning av TSE hos får och getter kommer att ses över inom gemensamma veterinärkommittén.

Export från Europeiska gemenskapen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska gemenskapen		
Handelsvillkor		Likvärdighet
EG-normer	Schweiziska normer	
Folkhälsa		
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 688/2006 av den 4 maj 2006 om ändring av bilagorna III och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 med avseende på övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos och specificerat riskmaterial av nötkreatur i Sverige (EUT L 120, 5.5.2006, s. 10). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1). Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 338, 22.12.2005, s. 1). Kommissionens förordning (EG) nr 2074/2005 av den 5 december 2005 om tillämpningsåtgärder för vissa produkter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 och för genomförandet av offentlig kontroller enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, om undantag från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 (EUT L 338, 22.12.2005, s. 27). Kommissionens förordning (EG). nr 2075/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött (EUT L 338, 22.12.2005, s. 60).	Federal lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel och bruksföremål (livsmedelslagen), senast ändrad den 16 december 2005 (RS 817.0). Djurskyddsförordningen av den 27 maj 1981 (OPAn), senast ändrad den 12 april 2006 (RS 455.1). Förordning av den 1 mars 1995 om inrättande av organ med ansvar för hygienkontroller av kött (OFHV), senast ändrad den 23 november 2005 (RS 817.191.54). Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401). Primärproduktionsförordningen av den 23 november 2005 (RS 916.020). Förordning av den 23 november 2005 om djurslakt och köttkontroll (OabCV) (RS 817.190). Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAlOUs) (RS 817.02). Förordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 om genomförande av livsmedelslagstiftningen (RS 817.025.21). Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 23 november 2005 om hygien i primärproduktionen (RS 916.020.1). Hygienförordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 (RS 817.024.1). Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt (OHyAb) (RS 817.190.1). Förordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 om livsmedel av animaliskt ursprung (RS 817.022.108).	Ja, på särskilda villkor

Särskilda villkor

1. Handel mellan EG:s medlemsstater och Schweiz med animaliska produkter avsedda att användas som livsmedel får endast ske på samma villkor som för handeln mellan EG:s medlemsstater. Dessa produkter åtföljs i förekommande fall av de hälsointyg som är avsedda för handel mellan EU:s medlemsstater, eller som omfattas av denna bilaga och är tillgängliga i systemet Traces.

2. Schweiz skall upprätta en förteckning över godkända anläggningar i enlighet med bestämmelserna i artikel 31 (om registrering/godkännande av foder- och livsmedelsanläggningar) i förordning (EG) nr 882/2004.

3. När det gäller import tillämpar Schweiz samma bestämmelser som de som används på området inom Europeiska gemenskapen.

4. De behöriga schweiziska myndigheterna använder sig inte av undantaget från den trikinundersökning som avses i artikel 3.2, i förordning (EG) nr 2075/2005. Om de behöriga schweiziska myndigheterna skulle använda sig av detta undantag förbinder de sig att genom ett skriftligt förfarande till kommissionen sända in en förteckning över de regioner där trikinrisken hos tamsvin officiellt erkänns som obetydlig. Gemenskapens medlemsstater skall ha tre månader på sig från det att anmälan mottagits för att översända skriftliga kommentarer till kommissionen. Om kommissionen eller medlemsstaterna inte framför några invändningar erkänns regionen som en region med en obetydlig risk för trikininfektion, och tamsvin därifrån skall undantas från trikinundersökning vid slakt. Bestämmelserna i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 2075/2005 skall gälla i tillämpliga delar.

5. De detektionsmetoder som beskrivs i kapitlen I och II i bilaga I till förordning (EG) nr 2075/2005 tillämpas i Schweiz vid undersökningar som har till syfte att påvisa förekomsten av trikiner. Däremot används inte den trikinoskopiska undersökning som beskrivs i kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr 2075/2005.

6. De behöriga schweiziska myndigheterna kan tillämpa undantaget från trikinundersökningen när det gäller slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för uppgödning och för slakt på småskaliga slakterier.

   Denna bestämmelse skall tillämpas till och med den 31 december 2009.

   Enligt bestämmelserna i artikel 8 stycke 3a, i förordningen från det federala ekonomidepartementet om hygien vid djurslakt (RS 817.190.1) och artikel 9 stycke 7 i förordningen från det federala ekonomidepartementet om animaliska livsmedel (RS 817.022.108) skall dessa slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för uppgödning och för slakt samt köttberedningar, köttprodukter och förarbetade köttprodukter av sådant kött förses med ett särskilt hälsomärke som överensstämmer med den förlaga som fastställs i andra stycket i bilaga 9 till förordning från det federala ekonomidepartementet om hygien vid djurslakt (RS 817.190.1). Schweiz får enligt bestämmelserna i artiklarna 9 a och 14 a i förordning från det federala ekonomidepartementet om animaliska livsmedel (RS 817.022.108) inte bedriva handel med EG:s medlemsstater med dessa produkter.

7. Handel mellan EG:s medlemsstater och Schweiz med slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för uppgödning och för slakt, från

   — jordbruksföretag erkända av de behöriga myndigheterna i EG:s medlemsstater som trikinfria,

   — regioner där trikinrisken hos tamsvin officiellt erkänts som obetydlig,

   och som inte har trikinundersökts enligt bestämmelserna i artikel 3 i förordning (EG) nr 2075/2005, får endast ske på samma villkor som för handeln mellan EG:s medlemsstater.

8. Enligt bestämmelserna i artikel 2 i förordningen om hygien (RS 817.024.1) kan de behöriga schweiziska myndigheterna i särskilda fall företa ändringar i artiklarna 8, 10 och 14 i förordningen om hygien (RS 817.024.1) om följande villkor uppfylls:

   a) Ändringarna görs för att uppfylla behovet hos de företag i de bergsområden som anges i bilagan till federal lag av den 21 mars 1997 om stöd till investeringar i bergsområden.

      De behöriga myndigheterna i Schweiz förbinder sig att genom ett skriftligt förfarande anmäla dessa anpassningar till kommissionen. Denna anmälan skall innehålla

      — en detaljerad beskrivning av de bestämmelser som de behöriga schweiziska myndigheterna bedömer det nödvändigt att ändra, med angivande av ändringens art,

      — en beskrivning av de berörda livsmedlen och företagen,

      — en motivering till varför ändringarna företagits (och skall även, i förekommande fall, omfatta en sammanfattning av riskanalysen och ange alla åtgärder som måste vidtas för att säkerställa att ändringen inte omintetgör målsättningarna för förordningen om hygien (RS 817.024.1),

      — all annan relevant information.

      Kommissionen och medlemsstaterna har en frist på tre månader räknat från det att anmälan mottagits för att lämna sina anmärkningar skriftligt. Om det är nödvändigt skall frågan hänskjutas till gemensamma veterinärkommittén.

b) När det gäller framställning av livsmedel med traditionella karakteristika.

De behöriga schweiziska myndigheterna förbinder sig att anmäla dessa ändringar skriftligt till kommissionen senast tolv månader efter det att de individuella eller allmänna undantagen beviljats. Denna anmälan skall innehålla

— en kort beskrivning av de ändrade bestämmelserna,

— en beskrivning av de berörda livsmedlen och företagen,

— all annan relevant information.

(9) Kommissionen skall informera Schweiz om de undantag och ändringar som tillämpas i EG:s medlemsstater enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 852/2004, artikel 10 i förordning (EG) nr 852/2003, artikel 13 i förordning (EG) nr 854/2003 och artikel 7 i förordning (EG) nr 2074/2005.

(10) I väntan på en tillnärmning mellan gemenskapslagstiftningen och den schweiziska lagstiftningen när det gäller förteckningen över specifikt riskmaterial, förbinder sig Schweiz genom ett internt tekniskt direktiv att inte bedriva handel med EG:s medlemsstater med slaktkroppar av nötkreatur äldre än 24 månader som omfattar ryggraden och produkter av denna.

”Animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel”

Export från Europeiska gemenskapen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska gemenskapen		
Handelsvillkor		Likvärdighet
EG-normer	Schweiziska normer	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 208/2006 av den 7 februari 2006 om ändring av bilagorna VI och VIII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller bearbetningskrav för biogas- och komposteringsanläggningar och krav för naturgödsel) (EUT L 36, 8.2.2006, s. 25).	Förordning av den 23 november 2005 om djurslakt och köttkontroll (OabCV) (RS 817.190). Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt (OHyAb) (RS 817.190.1). Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995, senast ändrad den 23 november 2005 (RS 916.401). Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.11) Förordning av den 23 juni 2004 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA), senast ändrad den 22 juni 2005 (RS 916.441.22).	Ja

Särskilda villkor

För import tillämpar Schweiz samma bestämmelser som i bilagorna VII, VIII, X (intyg) och XI (länder) i enlighet med artikel 29 i förordning (EG) nr 1774/2002.

Handel med kategori 1- och kategori 2-material är förbjuden, med undantag för sådan teknisk användning som avses i förordning
(EG) nr 1774/2002 (övergångsbestämmelser har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 878/2004).

Vid handel med kategori 3-material mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz skall sådana handelsdokument och veterinärintyg som avses i kapitel III i bilaga II åtfölja produkterna i enlighet med artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 1774/2002.

I enlighet med kapitel III i förordning (EG) nr 1774/2002 skall Schweiz upprätta en förteckning över motsvarande inrättningar.

KAPITEL II

Andra sektorer än de som behandlas i kapitel I

I. **Export från Europeiska gemenskapen till Schweiz**

Denna export skall ske enligt de villkor som fastställts för handel inom gemenskapen. I varje enskilt fall skall dock de behöriga myndigheterna utfärda ett intyg om att villkoren följs och detta intyg skall åtfölja det aktuella partiet.

Om det blir nödvändigt skall intygens utformning behandlas i gemensamma veterinärkommittén.

II. **Export från Schweiz till gemenskapen**

Denna export skall ske enligt de tillämpliga villkor som fastställts i gemenskapens bestämmelser. Intygens utformning skall behandlas i gemensamma veterinärkommittén.

I avvaktan på den slutgiltiga utformningen av förlagorna skall de intyg som för närvarande är i bruk användas.

KAPITEL III

Överföring av sektorer från kapitel II till kapitel I

Så snart Schweiz har antagit en lagstiftning som landet bedömer som likvärdig med gemenskapsbestämmelserna skall frågan behandlas av gemensamma veterinärkommittén. Kapitel I i detta tillägg skall snarast möjligt kompletteras mot bakgrund av undersökningsresultaten.

Tillägg 10

GRÄNSKONTROLLER OCH AVGIFTER

KAPITEL I

A. Gränskontroller för sektorer där likvärdighet erkänns ömsesidigt

Typ av gränskontroll	Sats
1. Kontroll av dokument	100 %
2. Fysisk kontroll	1 %

B. Gränskontroller för andra sektorer än de som avses i A

Typ av gränskontroll	Sats
1. Kontroll av dokument	100 %
2. Fysisk kontroll	1–10 %

C. Specifika åtgärder

Hänsyn bör tas till bilaga 3 i rekommendation nr 1/94 som lämnades av den gemensamma kommissionen EEG-SCHWEIZ om underlättande av vissa veterinärmedicinska kontroller och formaliteter för animalieprodukter och levande djur. Frågan skall snarast möjligt undersökas på nytt av gemensamma veterinärkommittén.

D. Avgifter

1. För de sektorer där likvärdighet erkänns ömsesidigt skall avgiften uppgå till

   1,50 EUR/ton, dock minst 30 EUR per parti och högst 350 EUR per parti.

2. För andra sektorer än de som avses i punkt 1 skall avgiften uppgå till

   3,50 EUR/ton, dock minst 30 EUR och högst 350 EUR per parti.

E. Föreskrifter för animaliska produkter som skall passera gemenskapens eller Schweiz territorium

1. Animaliska produkter med ursprung i Schweiz som skall passera EU:s territorium, omfattas i förekommande fall av kontrollbestämmelserna i A och B ovan. Bestämmelserna i artikel 11.2 c, d och e i direktiv 97/78/EG skall inte tillämpas på produkter vilkas likvärdighet har erkänts ömsesidigt och som är avsedda för export utanför EU:s territorium, om resultatet av de veterinärkontroller som utförs i enlighet med A ovan är utan anmärkning.

2. Animaliska produkter med ursprung i EU som skall passera Schweiz territorium, omfattas i förekommande fall av kontrollbestämmelserna i A och B ovan.

F. **Systemet Traces**

1. **Lagstiftning**

Europeiska gemenskapen	Schweiz
Kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av systemet Traces och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 94, 31.3.2004, s. 63), senast ändrat genom kommissionens beslut av den 14 juli 2005 om ändring av beslut 2004/292/EG om idrifttagande av systemet Traces och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 187, 19.7.2005, s. 29).	Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.11).

2. **Särskilda tillämpningsföreskrifter**

Kommissionen skall i samarbete med de schweiziska veterinärmyndigheterna integrera Schweiz i systemet Traces enligt kommissionens beslut 2004/292/EG.

Bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens beslut 2004/222/EG om registrering i Traces av de gemensamma veterinärdokumenten tillämpas inte på produkter med ömsesidigt erkännande av likvärdighet, med undantag för dem som omfattas av de förfaranden som avses i artikel 8, artikel 12.4 och artikel 13 i direktiv 97/78/EG, och dem som fått avslag efter gränskontroll.

I sektorer med ömsesidigt erkännande av likvärdighet sker handel mellan EG:s medlemsstater och Schweiz med animaliska produkter på samma villkor som de för handeln mellan EG:s medlemsstater. Dessa produkter åtföljs i förekommande fall av de hälsointyg som är avsedda för handel mellan EG:s medlemsstater, eller som omfattas av denna bilaga och är tillgängliga i systemet Traces.

Om så krävs skall övergångsåtgärder fastställas inom gemensamma veterinärkommittén.

KAPITEL II

KONTROLL AV IMPORT FRÅN TREDJELÄNDER

1. **Lagstiftning**

Kontrollerna av import från tredjelander skall utföras i enlighet med bestämmelserna nedan:

Europeiska gemenskapen	Schweiz
1. Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredje land vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11). 2. Kommissionens förordning (EG) nr 745/2004 av den 16 april 2004 om bestämmelser för import av produkter av animaliskt ursprung för privat konsumtion (EUT L 122, 26.4.2004, s. 1). 3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206). 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1). 5. Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1). 6. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11).	1. Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.11). 2. Lag av den 9 oktober om livsmedel (LDAl), senast ändrad den 18 juni 2004 (RS 817.0). 3. Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAlOUs) (RS 817.02). 4. Förordning av den 23 november 2005 om genomförande av livsmedelslagstiftningen (RS 817.025.21).

2. **Tillämpningsbestämmelser**

För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 91/496/EEG används följande gränskontrollstationer: flygplatserna Basel-Mulhouse, Ferney-Voltaire/Genève och Zürich. Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för senare ändringar.

Gemensamma veterinärkommittén skall ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 23 i direktiv 97/78/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

Den särskilda situation som råder när det gäller gränskontrollerna på flygplatserna i Basel-Mulhouse och Ferney-Voltaire/Genève skall undersökas av gemensamma veterinärkommittén senast ett år efter det att detta tillägg har trätt i kraft.

För tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 97/78/EG skall kommissionen i samarbete med de schweiziska veterinärmyndigheterna integrera Schweiz i systemet Traces, i enlighet med kommissionens beslut 2004/292/EG.

Inom ramen för den verksamhet som avses i direktiv 97/78/EG förbinder de schweiziska myndigheterna sig att utkräva minst de avgifter som är förbundna med de offentliga kontroller som avses i kapitel VI i förordning (EG) nr 882/2004 och den minimisats som anges i bilaga IV till samma förordning.

KAPITEL III

IMPORTVILLKOR FÖR ANIMALISKA PRODUKTER FRÅN TREDJELÄNDER

1. **Europeiska gemenskapen – lagstiftning**

A. FOLKHÄLSOREGLER

1. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10) senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 688/2006 av den 4 maj 2006 om ändring av bilagorna III och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 med avseende på övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos och specificerat riskmaterial av nötkreatur i Sverige (EUT L 120, 5.5.2006, s. 10).

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen (EUT L 325, 12.12.2003, s. 1).

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG av den 21 april 2004 om upphävande av vissa direktiv om livsmedelshygien och hygienkrav för tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om ändring av rådets direktiv 89/662/EEG och 92/118/EEG samt rådets beslut 95/408/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 33).

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2076/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 (EUT L 338, 22.12.2005, s. 83).

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2076/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 (EUT L 338, 22.12.2005, s. 83).

B. DJURHÄLSOREGLER

1. Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk (EGT L 46, 19.12.1991, s. 1), senast ändrat genom rådets förordning 806/2003/EG av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

2. Rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar (EGT L 175, 19.7.1993, s. 23), senast ändrat genom akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen – Bilaga II: Förteckning enligt artikel 20 i anslutningsakten – 6. Jordbruk – B. Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning – I. Veterinärlagstiftning (EUT L 236, 23.9.2003, s. 381).

3. Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG av den 21 april 2004 om upphävande av vissa direktiv om livsmedelshygien och hygienkrav för tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om ändring av rådets direktiv 89/662/EEG och 92/118/EEG samt rådets beslut 95/408/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 33).

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 688/2006 av den 4 maj 2006 om ändring av bilagorna III och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 med avseende på övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos och specificerat riskmaterial av nötkreatur i Sverige (EUT L 120, 5.5.2006, s. 10).

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 208/2006 av den 7 februari 2006 om ändring av bilagorna VI och VIII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller bearbetningskrav för biogas- och komposteringsanläggningar och krav för naturgödsel (EUT L 36, 8.2.2006, s. 25).

6. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11)

2. **Schweiz – lagstiftning**

Förordning av den 20 april 1988 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE).

3. **Tillämpningsregler**

De schweiziska veterinärmyndigheterna skall tillämpa samma importvillkor som de som avses i kapitel III.1 i detta tillägg. De kan dock besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd skall ske inom gemensamma veterinärkommittén med syftet att finna lämpliga lösningar.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Bestämmelserna i detta tillägg skall ses över i gemensamma veterinärkommittén senast ett år efter det att de trätt i kraft.”